

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123023840/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Ja, jeg skal videre, sagde Jørgen langsomt.

— Har det saadant jag?

— Ja, jeg maa gaa.

— Ja ja da.

Johansen rejste sig og hjalp ham Frakken paa.

— Men husk paa Dr. Carlsen. Kom naar De vil; saa kan vi følges op til ham.

— Ja, nu kan vi se! sagde Jørgen og gik.

Der lugtede af Sengehalm og af Mad ude paa Trappen, og han maatte stryge Svovstikker. Inde paa første Sal skreg et Barn, saa det skingrede.

Han slap ud paa Gaden og gik hjem efter. Det var stille, disset, mellem Frost og Tø. Lygterne stod med røde Ringe, og Gaderne skinnede sorte.

Han følte sig som sædvanlig saa usikker, saa usikker.

Og saa denne Samtale; al det Johansen havde sagt. Hvorfor havde han ikke faaet ham til at sige mere endnu, sige det rent ud af Posen?

Elske dem alle. Han elskede jo Emma. De andre havde han ikke turdet tænke paa. Men de var der, de andre.

Jørgen gik og saa paa de Damer, han mødte.

Johansen elske dem alle! denne høje ranglede Kineser og disse unge fint klædte Kvinder! Og saa Jørgen selv da?

Hvad var det, han havde sagt? Blot man elskede dem. Og han troede ikke paa Monogamiet; det stred mod Naturen. Naturen? Det Ord gjorde et Indtryk paa Jørgen, som rejste der sig i Natten en Magt, der tog ham med sindig Kraft og løftede ham frem; og han følte sig i Forbund med hele den kogende Summen, Mørket over Byen var fyldt af.

Han gik ikke hjem.

Klokken var henimod halv elleve, da han stod inde paa Hjørnet af Frederiksberggade og Halmtorvet.